

πολλῶν καὶ ὑπερόγκων χρεῶν, ἅτινα συνωμολόγησεν ἐν Καζάνῃ, πναγκάσθη ν' ἀπέλθη ἐκ τῆς πόλεως ταῦτης. Ἀπεναντίας ὁ Δημήτριος ἥτο μυστηριώδης ἀνθρωπος· ἀπέφευγε τὸν κόσμον, παρηκολούθει πάσας τὰς θρησκευτικὰς ιεροτελεστίας, ἔτρωγε λιτῶς καὶ ἐν γένει διηγῆς βίον ἀπλούστατον. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διηγεῖται ὅτι, ὥπας ἀναγκάσθωσιν αὐτὸν νὰ μάθῃ χορόν, πναγκάσθωσιν νὰ ὑπομνήσθωσιν αὐτῷ τὸ γεγονός τοῦ Δαυΐδος, δοτις ἔχορευσθεν ἀπέναντι τῆς ἀψίδος. Ἀπεναντίας ὁ βίος τοῦ Λέοντος διέρρεεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν διασκεδάσεων τοῦ κόσμου. Ἰνα δὲ πιεσθῇ τις περὶ τούτου, πρέπει ν' ἀναγνώσῃ ἐν τῇ Ἐξομολογίᾳ τὴς εἰς τὰς περὶ τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ λεπτομερείας. Αἱ ἐνιανύσιοι αὐτοῦ ἔξετάσεις ἀπέτυχον οἰκτρῶς, ὅπει δὲν ἥδυνατο νὰ μείνῃ καὶ δεύτερον ἔτος ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ· οὕτω δὲ ἐνεγράψθη ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ.

Ἀντιθέτως πρὸς τὸν σχολὸν τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν η νομικὴ σχολὴ τῆς Καζάνης διετέλει τότε ἐν διλιεστάτῃ καταστάσει. Καὶ ὁ μᾶλλον ἐπιμελῆς σπουδαστὴς δὲν ἥδυνατο νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ, ἵνα τὰ μαθήματα συνίσταντο μόνον εἰς ἀπλᾶς τινας παραδόσεις τῶν καθηγητῶν. Οὐδὲν ἄπορον λοιπὸν ἀν ὁ νεαρός Λέων Τολστόι παρημέλησεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰ μαθήματα αὐτοῦ καὶ ἐσόδῳ εἰς τὰς διασκεδάσεις μετὰ πλειονος θερμότητος ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη. Ἡ χειμερινὴ περίοδος τοῦ 1845—1846 παρῆλθεν ἐν Καζάνῃ ἐν λαμπροτάταις διασκεδάσειν, εἰς ἃς πάντοτε παρίστατο καὶ ὁ νεαρὸς σπουδαστὴς Τολστόι· ιδιαιτέρως δὲ εὐρίσκομεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐγγεγραμμένον ἐν τινὶ ἐκτενεῖ καταλόγῳ σπουδαστῶν, προσκληθέντων εἰς τινὰ χορόν, δοθέντα ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Καζάνης πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου δουκὸς Λεχτεμβέργης Μαξιμιλιανοῦ.

Κατὰ τὸν μῆνα οιανουάριον ἐδίδοντο αἱ ἔξαμνιαι ἔξετάσεις. Ἡ ἀποτυχία τοῦ νεαροῦ κόμπτος ὑπῆρξε πληρεστάτη. Οἱ καθηγηταὶ τῆς θεολογίας καὶ τῆς φωμαϊκῆς ιστορίας εἶχον σημειώσει αὐτὸν ἀπόντα κατὰ τὸ διάστημα τῶν παραδόσεων αὐτῶν, μόνον δὲ εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν ἐλαβε καλὸν βαθμόν. Ἄλλῃ ἡ ἀποτυχία αὐτὴ δὲν διετάραξε τὸν πλήρη διασκεδάσεων βίον αὐτοῦ. Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1846 ἐλαβε μέρος εἰς τινὰ παράστασιν, δοθεῖσαν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ πανεπιστημίου ὑπὲρ εὐεργετικοῦ τινος σκοποῦ, ὑποδιθείς τὸ πρόσωπον νεαροῦ χωρικοῦ. Ἡ ἐφημερίς τῆς Καζάνης ἐποιήσατο μνείους αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ γάλλου καθηγητοῦ κ. Πλανύ, μετ' ἐγκωμίων.

Οὐχ ἦτορ κατὰ τὰς ἔτησίας ἔξετάσεις ὁ νεαρός. Τολστός ἐλαβε λαμπρούς βαθμοὺς εἰς τὴν δογικὴν καὶ τὴν ψυχολογίαν, ἐπαρκεῖς δὲ εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα, ὥπας προοιδασθῇ. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ὠφείλετο ἀρά γε εἰς τὴν τύχην ἢ εἰς τὴν προστασίαν ἰσχυρῶν φίλων. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι δὲν ὠφείλετο εἰς τὰς ἐπιμέλειαν αὐτοῦ, διότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἥρξατο ν' ἀποστρέψηται καὶ ν' ἀπεκθάνηται τὰ πανεπιστημιακὰ μαθήματα. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁ κ. Ναζάριεφ διηγεῖται χαρακτηριστικῶς τὸν επεισόδιον. Ἡμέραν τινὰ ὁ κ. Ναζάριεφ καὶ ὁ κόμης Τολστός ἐνεκλείσθησαν ἐν τῇ φυλακῇ τῆς σχολῆς, τιμωρούμενοις, διότι ἐθράδυναν νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν παράστασιν. Ἐν τῇ φυλακῇ ὁ κόμης Τολστός ἐθάνετο λίαν τεταραγμένος καὶ ἔχει φάσθη λίαν δυσμενῶς περὶ τῆς πανεπιστημιακῆς ἐκπαίδευσεως.

Ἐν τούτοις, ὁ φοιτητικὸς βίος τοῦ κόμπτος Τολστοῦ προσήγγιζεν εἰς τὸ τέρμα αὐτοῦ. Κατὰ τὰς ἔξαμνιαις ἔξετάσεις τοῦ μηνὸς οιανουάριου τοῦ

ΕΠΙΦΥΛΑΣΣ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ.

Τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἐγένετο ἡ ἔκτακτος συνέδρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου πρὸς ἐκλογὴν προέδρου αὐτοῦ, παρατηθέντος τοῦ κατὰ τὰς ἀρχαριεσίας ὡς τοιούτου ἀναδειγμέντος κ. Στ. Κέπετζη. Κατὰ τὴν συνέδριαν δὲ ταῦτην παρῆσαν μελή τεσσαράκοντα καὶ ἐπτά. Γενομένης ψηφοφορίας ἀνδείγηθη αὐτίς πρόσδρος τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ ΛΔ' συλλογικὸν ἔτος δὲ κ. Δημήτριος Μαλιάδης, τέως τοιοῦτος. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροκροτημάτων καὶ ἀνευφημιῶν. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κυρίου Δ. Μαλιάδου αὖθις ὡς προέδρου ἀποδείκνυται τὴν ἐκτίμησιν ἦν τὸ πρεσβύγενος ἰδρυμα τρέψει πρὸς αὐτὸν, ἀειποτε πορθήσαντα ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀξιοπρεπῶς, ὡς ἐπιστήμων ἡγούμενος ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐμβριθοῦς ἰδρύματος, ἐκπροσωπήσαντα αὐτό.

Ἐν Δελφοῖς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα πλεῖστοι ὑπῆρχοι θησαυροί. Ἐκ τούτων κατὰ τὰς νῦν γενομένας ἀνασκαφὰς ἀνεκαλύφθη, ὡς γνωστόν, ὁ τῶν ἀθηναίων, ἀρτὶ δὲ ἡγγέληθη ὅτι ἀνεκαλύφθη καὶ ὁ τῶν Σιφίνων. Περὶ τοῦ θησαυροῦ τούτου ὁ Παυσανίας ἐν τοῖς Φωκικοῖς τὰδε λέγει :

«Ἐποιήθη δὲ καὶ ὑπὸ Σιφίνων ἐπὶ αἰτίᾳ τοιχὸς θησαυρός. Σιφίνοις ἡ νῆσος χρυσοῦ μέταλλα ἔγεγκε, καὶ αὐτοὺς τῶν προσιόντων ἐκέλευσεν ὁ θεὸς ἀπορέρειν δεκάτην ἐς Δελφούς· οἱ δὲ τὸν θησαυρὸν φυκοδομήσαντο καὶ ἀπέφερον τὴν δεκάτην. Ως δὲ ὑπὸ ἀπληστίας ἐξέλιπον τὴν φοράν, ἐπικλύσασεν ἡ θάλασσα ἀρχῆ τὰ μέταλλα σφισαν ἐποίησεν».

* * *

Ἔλθε τὸ θέρος καὶ ἐπομένως τὰ θερινὰ καύματα. Ἡρξαντο δὲ αἱ ἐκ τοῦ Σταυροδρομίου ἀπελεύσεις εἰς τὰς ἔσοχάς, τὰ χωρία τοῦ Βοσπόρου καὶ τὰς Πριγκηπονήσους. Αἱ χελιδόνες καταλείπουσι τὰς γειμερινὰς αὐτῶν φωλαὶς καὶ μεταβαίνουσιν οὐχὶ ὅμως εἰς θερμότερα ἀλλὰ εἰς ψυχρότερα μέρη, εἰς δροσερότερα, συναπόφερουσι καὶ τὴν ἐκευτῶν δρόσους καὶ αὐγμηρότερον ἔτι καθιστῶσαι τὸ Σταυροδρόμιον. Οὐκ ὅλιγοι οἰκογένειαι ἔχουν μετώκησεν εἰς τὰ θέρετρα αὐτῶν, ἀλλαὶ δὲ παρασκευάζονται εἰς τοῦτο. Τούτου δὲ ἔνεκκ τὸ κυριώτατον θέμα τῶν συνδιαλέξεων νῦν εἶνε τὸ τῶν

1847 ή ἀποτυχία αὐτοῦ ὑπῆρξε πλήρης. Ἰδού καὶ η βαθμολογία αὐτοῦ κατὰ τὰς ἔξετάσεις.

Ἀύτοκρατορικὸν ρωσικὸν δίκαιον, 4.

Ἐγκυκλοπαιδικὸν δίκαιον, 4.

Ἴστορία τοῦ ρωσικοῦ δίκαιου, 2.

Ρωμαϊκὸν δίκαιον (οὐδεμία σημείωσις).

Γερμανικὴ γλῶσσα (δὲν προσήρχετο εἰς τὰ μα-
[θήματα].)

Ρωσικὴ ἴστορία (μηδέν).

Γενικὴ ἴστορία (μηδέν).

Μετὰ τοιαύτην βαθμολογίαν οὔτε καν ἐσκέφθη νὰ δῷσῃ ἔξετάσεις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται ἐκ τινος ἐπιστολῆς αὐτοῦ, ἀπευθυ-
θεῖσης τῇ 12 ἀπριλίου 1847 πρὸς τὸν πρύτανιν τοῦ
πανεπιστημίου, ἔχούσης δὲ ὡς ἔξης :

«Ἐνεκεν ὑγιεινῶν καὶ οἰκογενειακῶν λόγων ἀδυ-
νατῶ νὰ ἔξακολουθήσω τὰς πανεπιστημιακάς σπου-
δάς μου. Παρακαλῶ λοιπὸν ταπεινῶς τὴν Γ.μ. Ἐξο-
χότητα νὰ με διαγράψῃ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν σπου-
δαστῶν καὶ νά μοι ἀποδώσῃ τὰ χρήματά μου.

(Ὑπογεγρ. ἰδιοχειόως) Κόμης Λέων Τολστός».

Ἄπο τῆς 14 ἀπριλίου ὁ Λέων Τολστός διεγράψη
ἀπὸ τοῦ καταλόγου τῶν φοιτητῶν ἀνέμεινε δὲ ἐν
Καζάνη τοὺς δύο αὐτοῦ ἀδελφούς Σέργιον καὶ Δη-
μήτριον, δῆπος περατώσωσι τὰς ἐνιαυσίους αὐτῶν
ἔξετάσεις. Ἐπειθύμει δὲ νὰ ἐπανέλθῃ ταχέως εἰς
Ζαζάγιαν Πολάναν, ἵνα ἀείποτε περιπαθῶς ἥγαπη-
σε. Κατὰ τὴν ημέραν δὲ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ
πλεῖστοι ἐκ τῶν συγχοιτητῶν αὐτοῦ συννηθοίσθησαν
ἐν τῇ οἰκίᾳ του, δῆπος ἀποχαιρετήσωσιν αὐτόν.
Συνοδεύσαντες δ' αὐτὸν μέχρι τῆς Καζάνκας, ἥσπά-
σθησαν τὸν ἀρχαῖον συμμαθητήν των καὶ ἀπεκαιρέ-
τησαν αὐτὸν διὰ παντός.

Ἡδύναντο ἄρα γε οἱ συμμαθηταὶ αὐτοῦ νὰ προ-
μαντεύσωσιν διὰ τὸ ἄχαρις καὶ σκαιὸς οὔτος νέος,

ἔξοχῶν. Ἐκάστη, δέσποινα ἢ δεσποινὶς ἀδιάφορον, οὐ μόνον περὶ τοῦ θερέτρου αὐτῆς φροντίζει, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ τῶν ἄλλων, τῆς φίλης ἢ τῶν φίλων, καὶ ἐπιθυμεῖ δῆπος ὅσον τὸ δυνατὸν πλείσεος συγκεντρώθησιν ἐν ᾧ μέρει αὐτῆς κατοικήσει. Ἐκάστη, προκει-
μένου νὰ μεταβῇ αὐτῇ εἰς τὸν Βόσπορον, ἔξαρις τὰς καλλονὰς αὐτοῦ, τὴν αὐτόθι κοινωνίαν, πειρωμένη νὰ πείσῃ τὴν φίλην αὐ-
τῆς ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὴν, ἀνευρίσκει δὲ πολλὰ τὰ ἀναρρά ἐν ταῖς νήσοις, τούναντίον δὲ συμβάνει τῇ ἀποφασισάσῃ νὰ μετοι-
κήσῃ εἰς τὰς Πριγκηπονήσους. Αὕτη ἔχουμεν τοὺς περιπάτους αὐτῶν, τὸ ξηρὸν κλήμα καὶ τὰς τερπνὰς τοποθεσίας, ἀναπολεῖ πλείστας διασκεδάσεις ἐν αὐταῖς, πλεῖστα ἐπεισόδια καὶ ἄλλα
τερπνὰ γεγονότα καὶ πάσῃ δυνάμει ἀγωνίζεται νὰ ἀποδεῖῃ ὅτι
ἔχει δίκαιον.

Οἱ δὲ νέοι (τὰ gareons) εὐχαρίστως μετέχουσι τῶν συγητή-
σεων τούτων, δῆπος ἀκριβεῖς λαμβάνωσι σημειώσεις περὶ τῶν θε-
ρέτρων εἰς ἡ κατὰ προτίμησην ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν αὐτῶν,
ἢ τῆς συμπαθείας, θὰ μεταβαίνωσι τὰς κυριακὰς ἢ καὶ τὰς ἄλ-
λας ημέρας, δὲν εὐκαιρῶσι.

Τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν ἤρξαντο τὴς κυριακῆς κινήσεως καὶ με-
ταβαίνουσιν εἰς τοὺς ἔρατεινοὺς τόπους, ἔρατεινοὶ παρ' ἔρατε-
ιναῖς γενέσθαι.

* . *

ὅστις ἀπήρχετο ἐγκαταλείπων ὡς μαθητὴς οὐχὶ εὐα-
γέστους ἀναμνήσεις, θ' ἀνεδεικνύετο μετὰ παρέλευ-
σιν εἰκοσὶ καὶ πέντε ἑτῶν εἰς τῶν διασημοτέρων ἀν-
δρῶν τῆς Εὐρώπης :

Nicolas Zagorskiene.

ΤΟ ΡΟΔΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΜΑΤΟΥ.

A'.

Εἶναι πρώτη μαέσου, αὐγὴ καθ' ἣν ἀνασκιρτᾷ ἡ φύσις
καὶ ἄγγελοι ἐπὶ νεφελῶν φερόμενοι ἀνὰ τοὺς γλαυκοὺς
αἰθέρας, τρέφουσι δι' οὐρανοτρεφῶν ἀνθέων τοὺς λει-
μῶνας ἡμῶν. Εἶναι ἡ αὐγὴ καθ' ἣν ὁ αἰθεροπλανῆς
κορυδαλός καὶ ἡ λιγύφθιογγος φιλομήλα ἡδυτερπεῖς
διφύδιας μέλποντες εἰς βρύσκεια δάσους, ἐρίζουσι περὶ
ἄθλου ὡδῆς ὅτε δὲ ἔκεινη, ἡ Κόριννα καλλίδαρνις,
αὐτὸν, εὐπετητὸν Πίνδαρον, νὰ νικήσῃ ἀνίπταται οὗτος
ὁργίλως εἰς ὑπερνέφελα ὑψῷ αἴρεται δῆπος ἔκει συνε-
χίσῃ τὴν μελφδίαν αὐτοῦ. Εἶναι ἡ αὐγὴ καθ' ἣν καὶ
τὰ μαρμάρινα ἔτι ἀγάλματα μειδιῶσι, λαμβάνουσι
ζωὴν καὶ ἔκτείνοντα, εὐγλύπτους χεῖρας, δρέπουσιν
ἄνθη καὶ κοσμοῦσι τὴν κόμην αὐτῶν, ἥτις οὐδέποτε
ἔκυμάτισεν ὑπὸ τὰς ζεφυρίους πνοάς.

Χύν· εἰς τὰ στήθη ιδονίν οὐρανὸς μαρμαίρων
καὶ αὐτομάτως γίνεται ἡ λαλία φῶν,
καὶ ἔτι ἐμψυχούμενον ὑπὸ τὸ φῶς τὸ χαῖρον,
τοῦ λιθοστέροντος Μέμνονος τὸ στόμα κελαδεῖ.

“Ασμενοι ἀνέγνωμεν προσαγγελίαν τῆς ἐν Ἀθήναις συστάσης
Βιομηχανῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας, ἦς σκοπός ἐστιν ἡ
θεωρητικὴ ἐκπαίδευσις καὶ πρακτικὴ ἔξασκησις α') τῶν ζυμο-
τεχνῶν (οἰνοποιῶν, οἰνοπενεμάτοποιῶν, ποτοποιῶν, δέσποιῶν,
ζυθοποιῶν κτλ.), β') τῶν ἐλαιουργῶν, σαπωνοποιῶν, ἀρωματο-
ποιῶν κτλ., γ') τῶν τυροκόμων, κτηνοτρόφων, σηροτρόφων, με-
ταξοπαραγωγῶν, μελισσοκόμων κτλ., δ') τῶν ἐμπόρων, ἐμπορ-
ύταλλων, τραπεζικῶν ὑπαλλήλων κτλ. Η Ἀκαδημία αὐτῇ
θὰ περιλαμβάνῃ τέσσαρα τμήματα, ὃν ἔκαστον θὰ διευθύνηται
ὑπὸ εἰδικωτάτου εἰς τοὺς σχετικοὺς ἔκλαδους καθηγητοῦ, καθὼ
φέρεται ἐν τῇ προσαγγελίᾳ.

“Η πλήρης φοίτησις ἐν τῇ Βιομηχανῇ Ἀκαδημίᾳ εἶναι τοιε-
τής. Οἱ μαθηταὶ δὲ εἰσὶ τριῶν τάξεων, ὡς ἔξης:

A' Τακτικοί, ἐγγραφόμενοι ἐν ἐνὶ τμήματι καὶ παρακολου-
θοῦντες ἀπαντά τὰ μαθήματα αὐτοῦ, λαμβάνοντες δὲ μετὰ εὐδο-
κίμους ἔξετάσεις τὸ προσήκον δίπλωμα.

B' Ἐκτακτοί ἢ ἀκελετικοί μὴ ὑπόγρεοι εἰς ὀλόκληρον τοιε-
τῆς φοίτησιν, παρακολουθοῦντες δὲ κατ' ιδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν διά-
φορα μαθήματα ἢ ἔκστου τῶν τμημάτων, οὐφιστάμενοι εἰς
ταῦτα μόνον ἔξετάσεις καὶ ἐπὶ τούτοις λαμβάνοντες ἐνδεικτικόν.

C' Ἀκροαταί, ἀκροώμενοι ἐνδεικτικόν ἢ πλειόνων μαθημάτων κατὰ
βούλησιν, μὴ ὑφιστάμενοι ἔξετάσεις ἐν αὐτοῖς..

"Οχι, δέν ψάλλω σήμερον τούς στόνους τῶν παθῶν! δόδος τὴν φωνὴν σου, ἀπδών, εἰς τὴν φαιδράν μου [λύραν,

μαζῆ μὲ σὲ νὰ κελαδῶ τὰ κάλλη τῶν ἀνθρώπων
ὑπὸ τὴν δρῦν τὴν εὐφύλλον, τὴν δροσερὰν φιλύρων!

"Ἄς ηδυνάμην χρυσαλίς κουφόπτερος νὰ γείνω
μὲ τῶν ζεψύθων τὰς πνοάς λαθραίως νὰ πετῶ!
εἰς τ' ἄρδα ρόδα κλίνουσα τὰ μύρα τῶν νὰ πίνω,
εἰς τὴν ἄγνην ἀγκάλην τῶν τρυφῶσα νὰ σκιρτῶ!

... Κ' αἴφνις, εἰς ψύη πλέουσα μὲ πτέρυγα χρυ-
[σώδη]
μὲ πτῆσιν ἀσυναίσθητον ἀφίνουσα τὴν γῆν,
εἰς Παραδεῖσου ἄνθεμα νὰ πεταθῶ εὐώδη
ἐκεῖ, εἰς τὴν ἀνέσπερον μαίτιδα αὔγην! . . .

B'.

"Αλλ' ἀκουσίως ἔμους ἡ Μοῦσα σήμερον μοὶ ἀναμι-
μνήσκει γεγονός θλιβερὸν καὶ γελάει ἀμα, ἐκ δακρύου
ἀρχόμενον καὶ εἰς μειδίαμα λῆγον ἀφήγημα.

Εἰς τὸ πεδίον τὸ χλωρὸν ὃπου ἡ δάφνη θάλλει
καὶ πλέκει μετὰ τῆς ἔαρογενούς πασχαλέας τοὺς
κλῶνάς της ἡ ροδὴ, τεθλιμμένα ἀπαντα τένθη κλί-
νουσα τὰς ἀβροφυεῖς κεφαλάς των καὶ μαργαρώδη δά-
κρους δρόσου σταλάζουσιν. Οἵονει μέλας ἀερούφαντος
θλίψεως πέπλος τὴν κοιλάδα καλύπτει καὶ ἐλεγεία
τονίζει τῆς φιλομήλας ὁ λιγὺς στύνος καὶ τὸ εὐηχον
τῆς ἀκανθίδος τερέτισμα.

Στέναξον, λύρα μου, καὶ σύ! ξηρὰ ἀς πέσῃ ἐκ λύ-
πης ἡ μυρσίνη οἵτις σὲ στέφει, στέναξον τὴν μαύρην
εἰδησιν ἀγγέλλουσα! ἡ Ἰάνθη, ἡ τρυφερὰ καὶ ροδο-
στεφής παιδίσκη, τῶν χλωρῶν ἐκείνων τοπείων τὸ
γλυκύμορφον χέρικ, κείται ὥχρα, κείται νεκρὰ ἐν-

"Η τριετῆς φοίτησις εἶναι ὑποχρεωτική τοῖς ταχτικοῖς μαθη-
ταῖς οὐχὶ δὲ τοῖς ἐκλεκτικοῖς ἢ τοῖς ἀκροσταῖς. Ως μαθηταῖν
ταχτικοὶ ἢ ἐκλεκτικοὶ γίνονται δεκτοὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριο-
τούλαχιστον Ἑλληνικοῦ σχολείου. Οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν τῆς θη-
τάζεως τοῦ γυμνασίου ἡ γεωργικοῦ σχολείου ἐγγράφονται ἀπ' εὖ'
θείας εἰς τὴν δ' τάξιν. Παρὰ τῶν ἀκροστῶν οὐδὲν ζητεῖται ἐν
δεικτικὸν ἡ προσὸν, παρέγεται δὲ αὐτοῖς ἐν τέλει ἀπλῆ ἀπόδεξις
ἀκροσέως τῶν σχετικῶν μαθημάτων.

"Η λειτουργία τῆς Ἀκαδημίας ἄρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς
σεπτεμβρίου. Τὸ δὲ προσωπικὸν ἀπαρτίζεται, τό γε νῦν ἔχον, ἐκ
17 εἰδικῶν καθηγητῶν καὶ 2 βοηθῶν.

Τοιαύτη ἡ ἐν Ἀθήναις Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδη-
μία, ἡς ἡ ἐπίκλισις αὐτῇ οὐδαμῶς πρέπει νὰ παραπλανήσῃ τινὰ
καθότι αὐτὴ κυρίως ἐστὶ βιομηχανικὴ σχολὴ, πρακτικὸν ἐπιδιώ-
κουσα σκοπὸν, ἡ δὲ λεξίς ἀκαδημία ἀντὶ τῆς λεξίου σχολὴ ἐτέθη,
ῶς ἡ Ρωσίᾳ πολλαὶ σχολαὶ ἀκαδημίαι ἀναγράφονται. Η εἰδικὴ
αὐτῆς σχολὴ, ἡ διὰ τῆς προαγγελίας γνωστὴ ἡμῖν καθισταμένη,
κέκληται σπουδαιοτάτην ἀληθῶς, ἀν καλῶς λειτουργήσῃ, ν' ἀν-
πληρώσῃ ἔλλειψιν, νὰ καταδέξῃ δ' ἀμα ὅτι πρὸς εἰδικᾶς σπουδᾶς
εἰδικαὶ ἀπαιτοῦνται σχολαὶ καὶ ὅτι ἡ ἐγκύλιος παίδευσις ὀφέλει
νὰ ἡ γενική, καὶ ἔτι κλασικὴ ἡ πρακτικὴ λέγηται, δὲν πρέπει δὲ
νὰ συγχέηται πρὸς τὴν εἰδικὴν σχολὴν (école spéciale).

τὸς στενοῦ φερέτρου μοιραίως χθὲς δηχθείσα ύπο ἰο-
βόλου ὅφεως!

'Ως ἀνθρὸν ιον,
ώς κρίνον θεῖον,
ἔπνεε μύρων παραδεισίων.

Χάρις στωμύλη,
ὅταν ώμιλει,
σ' ἐμάγευ' ὅλον, σὲ κατεκίλει.

'Ἐντός δρυμώνων
κ' ἐντὸς ἀνθώνων
τὰ βίηματά τις ἐπλάνα μόνον.

"Αν εἰς Λιβύας
ἄλιμους ἀγρίας,
ἢ εἰς τοὺς πάγους τῆς Σιβηρίας

ηγε τὸ βῆμα,
ἀνθέων κῦμα
κ' ἐκεῖ θ' ἀνέθωσκε παραχοῦμα!

Φεῦ! . . . ἀνθ' εἰς ὅρη
Ἐδρεπ' ἱ κόρη
χθὲς τὴν ἐσπέραν, καὶ τὰ ἐφόρει.

Πλάνη, . . . μαύρη, Μοῖρα! . .
τρυφῶν εἰς μύρα
ὅδις τῆς δάκνει κούφα τὴν χεῖρα.

Καὶ, οἷμοι! κλίνει
νεκρά, κηρίνη
ἢ μειδιῶσα μορφὴ ἐκείνη
νὰ διαλάθῃ
εἰς τάφου βάθη,
ώς ἀστρον ὅπερ πεσὸν ἔχαθη! . .

Τοῦτο λέγουμεν, διάτι πολλάκις ἀπηγραφῶσιν ἐν
τοῖς προγράμμασι τῶν παιδευτήρων τῆς μέσης ἴδια παιδεύσεως
μαθήματα μόνας ταῖς εἰδικαῖς σχολαῖς ἀνήκοντα, μὴ ἀναλο-
γιζούμενων τῶν ταῦτα προτεινόντων τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ χρόνου
καὶ τὴν διανοητικὴν κόπωσιν, ητίς ὑπὸ σπουδῶν πρέπει νὰ
λαμβάνηται ἀείποτε σημείωσιν, διότι τὰ ἐκ ταύτης κακὰ μέγι-
στα ὑπάρχουσιν, ὡς παιδαγωγὸς τις διάσημος καὶ ἵατρὸς ἐπιφα-
νῆς πολλάκις ἀπέδεξαν. Η ἀπόδοσις τῶν τοῦ Καίσαρος τῷ Καί-
σαρι εἶναι ἀρχὴ, ητίς καὶ ἐν τοῖς παιδευτικοῖς πρέπει ἐπίσης νὰ
χρητῇ, ἄλλως δὲν εἶναι θεία;

* *

Περίεργον φαινόμενον διεπιστώθη ἐν Ἀγγλίᾳ κατ' αὐτάς. Τὰ
νεοκοπέντα ἄνητη ἐπιφέρουσιν ἔξασθενήσιν τῆς φωνῆς παρὰ τοῖς
δισφρανθεῖσι αὐτῶν ἀσιδοῖς. Τὰ ἴδια πραξενοῦστι βράγχιασμα δυσ-
θεράπευτον. Διηγοῦνται ὅτι μεγάλη καλλιτέχνης, συμβοληθεῖσα
κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ὅπως φῦλη παρὰ τοῖς Rothschild
ἐν Λονδίνῳ, δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐπιληρώσῃ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ὡς
δισφρανθεῖσα ἀνθρόσημης κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἴων συνισταμένης.
Οἱ ἵατροι βεβαιοῦσιν ὅτι πολλὰ ἀνθη προκαλοῦσι τὸ βράγχιασμα

O. A.